

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement- מימרא ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
מקרא-key:	

בבא מציעא-שנים אוחזין		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
רבא לא אמר כרבה בר רב הונא, הרי היא יוצאה מתחת ידו - בדינא משמע.												טו.		
ורבה בר רב הונא לא אמר כרבא, הרי היא יוצאה מתחת ידו - בעינא משמע.												טז.		
לצדדין קתני: כגון שגול שדה מחבירו מלאה פירות ואכל את הפירות ומכר את השדה, בא לוקח לגבות קרן - גובה מנכסים משועבדים, בא נגול לגבות פירות - גובה מנכסים בני חורין.	רב אשי:										!	◇	טז.	
בין לרבא בין לרבה בר רב הונא מלוה על פה הוא, ומלוה על פה אינו גובה מנכסים משועבדים											ז	◇	טז.	
הכא במאי עסקינן - כשעמד בדין והדר זבין.											!		טז.	
אי הכי, פירות נמי											ז		טז.	
כשעמד בדין על הקרן, ולא עמד בדין על הפירות.											!	◇	טז.	
ומאי פסקא?											ז		טז.	
סתמא דמילתא, כי תבע איניש - קרנא תבע ברישא.											!	◇	טז.	
וסבר שמואל לוקח מגולן לית ליה שבחא?												ז	טז.	
אמליך וכתוב שופרא, שבחא ופירי.	והא אמר ליה שמואל לרב חיננא בר שילת:											ז	◇	טז.
במאי?											^	ז	טז.	
אי בבעל חוב											!	ז	טז.	
מי אית ליה פירי?											ז	ז	טז.	
בעל חוב גובה את השבח	והאמר שמואל:										■	ז	טז.	
שבח - אין, אבל פירות - לא.											■	ז	טז.	
אלא לאו - בלוקח מגולן											!	ז	◇	טז.
הכא במאי עסקינן - כגון שיש לו קרקע.	רב יוסף:										!	◇	טז.	
וכי מותר ללות סאה בסאה במקום שיש לו קרקע?	אמר ליה אביי:										ז	◇	טז.	
התם - הלואה, הכא - זביני.	אמר ליה: [רב יוסף]										!	◇	טז.	
הכא במאי עסקינן - כגון שקנו מידו.	איכא דאמרי, אמר רב יוסף:										!	◇	טז.	
וכי מותר ללות סאה בסאה במקום שקנו מידו?	אמר ליה אביי:										ז	◇	טז.	
התם - הלואה, והכא - זביני.	אמר ליה: [רב יוסף]										!	◇	טז.	
בעל חוב גובה את השבח.	גופא, אמר שמואל:											■	◇	טז.
תדע, שכך כותב לו מוכר ללוקח: אנה איקום ואשפי ואדכי ואמריק זביני אילין, אינון ועמליהון ושבחיהון ואיקום קדמך, וצבי זבינא דנן וקבל עלוהי.	רבא:											■	◇	טז.
אלא מעתה, מתנה דלא כתיב ליה הכי, הכי נמי דלא טריף שבחא?	רב חייא בר אבין לרבא:										ז	◇	טז.	
אין.	אמר ליה: [רבא]										!	◇	טז.	
וכי יפה כח מתנה ממכר?											ז		טז.	
אין, יפה ויפה.	אמר ליה: [רבא]										!		טז.	
הא מתניתא מסייע ליה למר שמואל, והנא חברין מוקים לה במילי אחרני.	רב נחמן:											■	טז.	
המוכר שדה לחבירו, והרי היא יוצאה מתחת ידו, כשהוא גובה - גובה את הקרן מנכסים משועבדים, ושבח גובה מנכסים בני חורין.	דתניא:											■	טז.	
והנא חברין מוקים לה במילי אחרני - בלוקח מגולן.	והנא חברין											■	◇	טז.
המוכר שדה לחבירו והשביחה, ובא בעל חוב וטרפה. כשהוא גובה, אם השבח יותר על היציאה - נוטל את השבח מבעל הקרקע, והיציאה מבעל חוב. ואם היציאה יתירה על השבח - אין לו אלא הוצאה שיעור שבח מבעל חוב.	תניא אידך:											■	◇	טז.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement ♣ קשיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
--	--

בבא מציעא-שנים אוחזין		Talmud Navigator										
מירא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
והא, שמואל במאי מוקים לה?										ז		◇
אי בלוקח מגולן										!		טו.
קשיא רישא										ז		טז.
לוקח מגולן לית ליה שבחא.	דאמר שמואל:									ז		טז.
אי בבעל חוב										!		טז.
קשיא רישא וסיפא										ז		טז.
בעל חוב גובה את השבח	דאמר שמואל:									ז		טז.
איבעית אימא בלוקח מגולן, כגון שיש לו קרקע. אי נמי - בשקנו מידו.										!		טז.
איבעית אימא: בבעל חוב, ולא קשיא: כאן - בשבח המגיע לכתפים, כאן - בשבח שאינו מגיע לכתפים.										!		טז.
והא מעשים בכל יום, וקא מגבי שמואל אפילו בשבח המגיע לכתפים										ז		טז.
לא קשיא: הא - דמסיק ביה כשיעור ארעא ושבחא, הא - דלא מסיק ביה אלא כשיעור ארעא, דיהיב ליה שבחיה ומסליק ליה.										!		טז.
הניחא למאן דאמר: אי אית ליה זוזי ללוקח - לא מצי מסליק ליה לבעל חוב - שפיר, אלא למאן דאמר: כי אית ליה זוזי ללוקח - מצי מסליק ליה לבעל חוב, נימא ליה: אילו הוה לי זוזי - הוה מסליקנך מכולה ארעא, השתא דלית לי זוזי - הב לי גרבא דארעא בארעא שיעור שבחא?										ז		טז.
הכא במאי עסקינן - כגון שעשאו אפותיקי, דאמר ליה לא יהא לך פרעון אלא מזו.										!		טז.
הכיר בה שאינה שלו ולקחה. אמר רב: מעות - יש לו, שבח - אין לו.	[רב]											טז.
אפילו מעות אין לו.	שמואל:											טז.
במאי קמיפלגי?												טז.
אדם יודע שקרקע אין לו, וגמר ונתן לשום פקדון.	רב סבר:									!		טז.
ונימא ליה לשום פקדון										ז		טז.
סבר: לא מקבל.										!		טז.
אדם יודע שקרקע אין לו, וגמר ונתן לשום מתנה.	שמואל סבר:									!		טז.
ונימא ליה לשום מתנה										ז		טז.
כסיפא ליה מילתא.										!		טז.
והא פליגי ביה חדא דימנא												טז.
המקדש את אחותו, רב אמר: מעות חוזרין	דאיתמר:[רב]									ז		טז.
מעות מתנה.	שמואל:									ז		טז.
מעות חוזרין, אדם יודע שאין קידושין תופסין באחותו, וגמר ונתן לשום פקדון.	רב:									!		טז.
ונימא לה לשום פקדון										ז		טז.
סבר: לא מקבלה מיניה.										!		טז.
מעות מתנה, אדם יודע שאין קידושין תופסין באחותו, וגמר ונתן לשום מתנה.	שמואל:									ז		טז.
ונימא לה לשום מתנה										ז		טז.
כסיפא לה מילתא.										!		טז.
צריכא, דאי איתמר בהא - בהא קאמר רב, דלא עבדי אינשי דיהבי מתנות לנוכראה. אבל גבי אחותו - אימא מודה ליה לשמואל. ואי איתמר בהך - בהך קאמר שמואל, אבל בהא - אימא מודה ליה לרב, צריכא.										!		טז.
בין לרב דאמר פקדון, בין לשמואל דאמר מתנה, האי לארעא במאי קא נחית, ופירות היכי אכיל?										ז		טז.

disputants-הולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
מקרא-key:	

בבא מציעא-שנים אוחזין		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ			
סבר: אנא איהות לארעא, ואיעביד ואיכול בגויה, כי היכי דהוה קא עביד איהו. לכי אתי מריה דארעא, זוזאי נהוו, לרב דאמר פקדון - פקדון, לשמואל דאמר מתנה - מתנה.											!	◇	טו:		
הלכתא, יש לו מעות ויש לו שבח, ואף על פי שלא פירש לו את השבח. הכיר בה שאינה שלו, ולקחה, מעות - יש לו, שבח - אין לו. אחריות טעות סופר הוא, בין בשטרי הלואה בין בשטרי מקח וממכר.	רבא:											■	◇	טז:	
חזר ולקחה מבעלים הראשונים מהו?	בעא מיניה שמואל מרב:											^	◇	טז:	
מה מכר לו ראשון לשני - כל זכות שתבא לידו.	אמר ליה: [רב]											!	◇	טז:	
מאי טעמא?												^		טז:	
ניחא ליה דלא נקרייה גולנא	מר זוטרא:											■	!	◇	טז:
ניחא ליה דליקו בהמנותיה.	רב אשי:											■	!	◇	טז:
מאי בינייהו?												⚡		טז:	
איכא בינייהו דמית לוקח.												!		טז:	
מאן דאמר ניחא ליה דלא לקרייה גולנא - הא מית ליה.												■	!	טז:	